

videre antage, at han blot paa Grund af, at denne Commission er bleven nedsat, skulde have skiftet Anskuelse. Den høitæredede Minister spurgte ved første Behandling noget spydigt, om hvorledes man vilde skaffe de gode Kræfter tilveie, naar det ikke var ved at benytte Friheden, og han tilspjode, om man maaskee tænkte paa at oprette Høiskoler for Sagførere. Jeg maa virkelig gjøre det samme Spørgsmaal, jeg veed heller ikke nogen anden Maade, hvorpaa de skulde kunne skaffes tilveie, og navnlig maa jeg erkjende med Ministeren, at Regjeringen, til hvem man har henviist, er aldeles ude af Stand til at gjøre det Nødvendige i saa Henseende. Lad kun de unge Jurister, istedetfor at gaae i Kjøbenhavn og maaskee bøde Tiden hen i et Contoir i den røde Bygning, gaae ud paa Landet, nedsætte sig som Sagførere og bestrebe sig for at lære Befolkningen at kjende og vinde dens Tillid; det skal da nok vise sig, at kommer der end daarlige Personer frem, ville utvivlsomt ogsaa de usjofomme, de flittige og kundskabsrige Mænd, som vi trænge til, melde sig og vise deres Dygtighed og Brugbarhed. Hvis man spørger om, hvorledes disse Mennesker skulde leve, saa maa jeg svare, at det bliver virkelig deres egen Sag. Det er ikke Statens Sag at sørge for at fordele dem saa jævnt Landet rundt, at de kunne finde, som det hedder, et sorgfrit Udkomme. Dette Stats-overformynderi passer ikke til vor Tid. Naar en Skomager nedsætter sig i en lille By, hvor der iforveien er forskjellige Skomagere, kan man ogsaa spørge: Hvoraf skal den arme Mand leve, og man maa da ogsaa sige, at det bliver hans egen Sag, og hvis dette Exempel er hentet fra en for lav Sphære, vil jeg gjøre opmærksom paa, hvorledes det gaaer, naar en praktiserende Læge nedsætter sig et Sted, hvor der er Læger nok iforveien. Hvorledes han kommer ud af det, overlader man til ham, og der er dog Ingen, der berygter, at han for at faae sit Udkomme skal gaae hen og give Folk Gift. Et æret jagtyndigt Medlem ophyste ved forrige Behandling, at der var omtrent 20 Thingsteder her i Landet, hvor der ikke boede nogen Sagfører, det er aabenbart en stor Ulempe for Befolkningen; det er ganske vist ønskeligt, at den bliver afhjulpen. De, der skulde

bruge Sagførere, ere nødvendigviis vel tjente med, at der bliver Mange at vælge imellem; Concurrencen er her som ellers til Fordeel.

Nu ville ærede Medlemmer maaskee sige, at dette endda kunde have sin Rigtighed, hvis der blot var Tale om ved denne Lov at give de juridiske Candidater Afgang til at blive Sagførere, men at Ulfken netop er den, at Loven ogsaa opretholder de saakaldte danske Juristers hidtilværende Afgang til at blive Underretts-sagførere. Jeg skal hertil bemærke, at jeg ikke vil kunne være med til at ophæve denne Ret-tighed, idetmindste ikke saa længe de nuværende Universitetsforhold bestaae. En juridisk Candidat maa i en lang Række af Aar have anvendt al sin Tid og Kraft paa et theoretisk Studium: — lad os sætte, at det er 6 Aar i Gjennemsnit — og inden det begynder, maa han i en endnu længere Række af Aar — lad os sætte 8 Aar i Gjennemsnit — have modtaget Uddannelse ved en Latin-skole eller paa et lignende Sted. I denne langvarige og kostbare Uddannelse, som tager de bedste Aar af Ungdommen, stiller der en meget stor Capital, og naar det gjælder om at indvinde Frugten af denne Fordannelse, kunne disse Folk ikke Andet end stille større Fordringer end de Andre, de saakaldte danske Jurister. De Sidste have derhos saa at sige fra Barnsbeen af bevæget sig paa Contoirer og beskæftiget sig med praktiske Sager. De ere derfor langt mere praktiske end de Andre, og de ere anderledes vant til at slide fra Morgen til Aften med de Forretninger, der foresalde. Med andre Ord: de saakaldte danske Jurister ere i Gjennemsnit mere nøjsomme, flittige og navnlig praktiske; og derfor er det, at de allerfleste Retsbetjente, Amtmænd og lignende Embedsmænd foretrække at have dem paa deres Contoirer. Men nu vil jeg dog rigtignok gjøre gjældende, at naar de ikke skulde være Trælde hele deres Liv, maae de vedblive at have Afgang til at indtræde i en Sagførers hæderlige og uafhængige Stilling; at man tillige har aabnet dem Afgang til at blive Sysselmænd paa Island, kan virkelig ikke flaae til. Det er ganske vist, at naar den nye Retspleie kommer, vil disse Folks Brugbarhed i en betydelig Grad tage af. Deres Examen har ikke den allermindste videnstabelige Be-